

Arbeids- og sosialdepartementet	
Saksnr.: 200503121	Dok.nr.: - 56
Indv.kode: 416.0	Dato: 15.11.05
Avd.: DRAD - SAP	Saksbeh.: ELH
U.off.:	

Arbeids- og sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
200503121

Vår ref.
200505724-UA HAA/haa

Dato
11.11.2005

Høring – forslag til ny lov om arbeids- og velferdsforvaltningen og tilpasninger i visse andre lover

Justisdepartementet viser til Arbeids- og sosialdepartementets brev av 8. august 2005.

Vi har følgende merknader:

I høringsnotatet s. 42–44 drøftes den lovtekniske plasseringen av de foreslåtte reglene. Alle de skisserte alternativene innebærer ulemper. Vi peker særlig på at det kan være uheldig at bestemmelser om materielle rettigheter for individene på et bestemt område fremgår av flere ulike lover. Det virker for eksempel uheldig at retten til å bli registrert som arbeidssøker skal følge av arbeidsmarkedsloven § 10, mens retten til individuell plan skal følge av lov om arbeids- og velferdsforvaltningen. Den mest konsekvente oppfølgingen av reformen hadde kanskje vært at reglene i arbeidsmarkedsloven og den nye loven om arbeids- og velferdsforvaltningen ble tatt inn i folketrygdloven (likevel slik at det trolig ble nødvendig å gi egne regler om de lokale arbeids- og velferdskontorene, men det ville i tilfelle bli bestemmelser av mer rendyrket organisatorisk karakter). Det ville bidra til å understreke sammenhengen mellom arbeidsmarkedsspørsmålene og trygde-/pensjonsområdet. En slik løsning kan likevel fremstå som problematisk, blant annet på grunn av folketrygdlovens karakter av rettighetslov og fordi virkeområdet for arbeidsmarkedsloven og folketrygdloven ikke er sammenfallende. Vi oppfordrer i det minste til at spørsmålet omtales i det videre arbeidet.

Dersom den overordnede lovstrukturen som er lagt til grunn i lovutkastet beholdes, vil det likevel være en fordel at bestemmelser som angår arbeids- og velferdsetaten samles

mest mulig. Det virker forvirrende med et kapittel om arbeids- og velferdskontorene og deres forhold mellom kapittel 2 og 4. Det er mulig at problemet kan løses ved å flytte utkastet §§ 13 til 17 frem til kapittel 2. For øvrig stiller vi spørsmål om det er naturlig at utkastet § 15 tas ut av folketrygdloven, både fordi bestemmelsen synes å være begrenset til folketrygdlovens område og fordi den gir grunnlag for å innskrenke den lovens materielle rettigheter.

Begrepsbruken i lovutkastet kan virke forvirrende, særlig ved at "arbeids- og velferdsetaten" skal ha et snevrere avgrenset saksfelt enn "arbeids- og velferdskontorene". Vi ber Arbeids- og sosialdepartementet vurdere endrede betegnelser for å unngå slik forvirring.

Kapittel 4 i arbeidsmarkedsloven mister etter utkastet det meste av sitt innhold. Den gjenværende § 10 forsvarer neppe et eget kapittel. En alternativ plassering av bestemmelsen bør vurderes. Overskriften i arbeidsmarkedsloven kapittel 4 og 7 må dessuten revurderes på bakgrunn av de foreslåtte endringene i loven.

Lovutkastet § 4 beskriver arbeids- og velferdsetatens hovedoppgaver. Etter vårt syn kan det virke noe snevert bare å tale om "rettigheter" i § 4 annet ledd, og uttrykket "rettigheter til" bør derfor tas ut av lovteksten.

Etter vårt syn ville det være en fordel om siste ledd i § 4 beskrev noe mer presist hvilke oppgaver kommunen kan gis ansvar for. Høringsnotatet s. 33 tyder på at en ikke tenker seg en så vid kompetanse som lovteksten legger opp til.

Som antydnet i høringsnotatet s. 34 må det tas hensyn til eventuelle nye lovregler om organisasjonsformer for interkommunalt samarbeid. Det vil være uheldig om det etableres særordninger innenfor kjerneområdet for de bestemmelsene som Kommunal- og regionaldepartementet arbeider med. Utkastet til nytt fjerde ledd i sosialtjenesteloven § 2-1 bør på denne bakgrunn vurderes kritisk.

Forholdet til kriminalomsorgen mv.

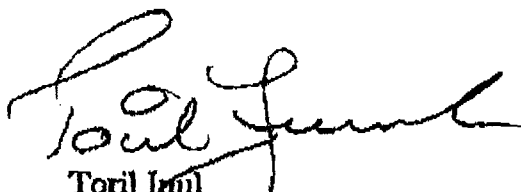
Utkastet § 8 omtaler felles lokale og utkastet § 9 samarbeid og oppgavedeling mellom arbeids- og velferdsetaten og kommuner. Vi vil understreke behovet for organisering av tilbudet også når en potensiell bruker er på institusjon eller i fengsel og ikke kan oppsøke kontoret. Dette vil være sentralt både for å oppfylle rettighetene til disse gruppene og for å sikre kontinuitet og oppfølging etter behandlings- og fengselsopphold. Institusjoner og fengsler kan ha klienter fra svært stor geografisk område, og det er derfor viktig med klar organisering også der institusjonen er langt fra hjemkommunene til de enkelte klienter. Erfaringsmessig er dette en utfordring, og kan være nyttig å vurdere som fast innhold i de lokale avtalene. I denne forbindelse vises det til gode erfaringer med konsulenter fra Aetat i de større fengslene.

Det vises for øvrig til omtalen av utkastet § 10 s. 59 nest siste avsnitt, der det uttales at "Planarbeidet etter ulike lover må koordineres, og det er neppe hensiktsmessig å utarbeide mer enn en individuell plan for hver enkelt tjenestemottaker".

I forskriftene for individuell plan er dette konstatert tydelig i § 6: "Planarbeidet må koordineres og det skal kun utarbeides én individuell plan for hver tjenestemottaker". Det er viktig at signalene er entydige overfor dem som får i oppgave å utarbeide slike planer. Kriminalomsorgen skal legge til rette for at andre etater kan tilby sine tjenester til innsatte og domfelte (strgfll § 4). Denne målgruppen har i utgangspunktet de samme rettigheter og plikter som befolkningen for øvrig, og vil være en gruppe der mange kan ha rett til individuell plan. Kriminalomsorgen samarbeider med andre etater for finne gode rutiner på dette området.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Toril Jaul
seniorrådgiver